

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom u 18.15 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena župljana.
Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa
i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi
telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom
za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 19 (557), 3. travnja 2022.

KRALJICA

V. korizmena nedjelja

BIJEDA I MILOSRĐE

*Doveli su me pred Isusa
s namjerom da ga iskušaju.*

*Nisam im bila važna ja ni moj pad,
pa ni osoba Učitelja, nego su samo
htjeli ubrzati proces njegove osude.*

*Skamenila sam se kad sam čula
njegove riječi: „Tko je od vas bez grijeha,
neka prvi baci kamen na nju!“*

*Ali umjesto kamenja koji su trebali
ugušiti moj život ostala je tišina,
ostali smo on i ja, milosrđe i bijeda...*

*Tvoji te tužitelji ipak nisu ubili. Dođi,
ni ja te ne osuđujem! Nemoj više griješiti.
Uzeo me za ruku, darovao život i izbavio
iz gliba u kojeg sam upala.*

I. čitanje (Iz 43,16-21),II. čitanje (Fil 3,8-14)
Evangelje po Ivanu (Iv 8,1-11)

NA PUTU OBRAĆENJA / FARIZEJI I GREŠNICA

Susrećemo Isusa sučeljena farizejima i zakonodavcima. Izvanjski fingirana pravednost i bezgrešnost izgleda da su najveća smetnja da se čovjek obrati, da postane novi čovjek. Farizejizam (izvanjsko lijepo ponašanje bez uvjerenja, formalizam) je nešto što drijema u čovjeku, u meni, vama, u svima. I farizej i grešnik naši su likovi. I jedan i drugi treba obraćenje. Možda je razlika u tome što je farizej sebe uvjerio da je pravednik i da se ne treba mijenjati.

On je zadovoljan sa svojim stanjem. To ga zadovoljstvo sa sobom goni da sudi druge koji nisu kao on. Zapravo on sve sudi. On je također svjestan da je grešnik, ali misli da je to vrlo elegantno prikrilo. Farizej je dvoličan. A dvoličan čovjek očito ne može biti sretan i zadovoljan. Isusu i Isusovoj poruci, istini ljubavi vrlo velika je smetnja dvoličnost ili farizejizam. Zato ćemo naći najoštrije osude baš dvoličnjaštva, ne braneći time grešnost, ali brani grešnika koji je svjestan svojeg grešnog. Isusov pristup grešci nije osuda grešnika.

On nije isključiv. On je u svijetu da nas nauči ljubiti i praštati. On se pokazuje najviše kao Bog kroz praštanje. On prašta i ljubi kao Bog. On je Bog. Bez ljubavi i prihvaćanja čovjek se ne može izvući iz svojeg grešnog i zalutalog stanja. Po zakonu i zapovijedi čovjek se ne može osloboditi grijeha. Zakon ne oprašta. Bog i tko ima božanske ljubavi opraštaju. Summum ius summa iniuria - najveći pravda najveća nepravda! Latinska je poslovice. Isto tako oprostiti ne znači dopustiti nepravdu.

Isus nas osvješćuje da oprostimo pa i kad nemamo ljubavi. Tada je razlog taj što smo i samo grješnici i što nam je potrebno opraštanje i razumijevanje.

Tko je bez grijeha neka prvi baci kamen... Svi smo mi grešnici na svoj način. Ovim se ne želi nijekati i naša božanska vrijednost. Mi ovakvi kakvi jesmo, pravednici i grešnici, trebamo oproštenja i trebamo

udjeljivati oproštenje. Svi smo grešnici bilo u srcu bilo u činu. Svi mi bolje i jasnije vidimo grijeh drugoga nego li svoj.

Naš nam je, kako govori kineska priča, uvijek na leđima, a drugoga pred očima. Potrebno je biti svjestan toga stanja. Bilo bi porazno da se radujemo grijehu drugoga ili da drugoga uvodimo u grijeh da bi ga razgolitili i pokazali bijednim. Nažalost, prisutna je i zavist na pravednika jer kroz njega uočavamo svoj grijeha kojeg ne prihvaćamo kao grijeh. Uvoditi drugoga u grijeh teže je nego li grijeh onoga koji griješi. A zar trajno ne molimo, da ne budemo uvedeni u grijeh, a moglo bi se dodati i da druge mi ne uvedemo u grijeh.

Isus ne daje pravo grijehu, ali ne osuđuje grješnika. On čovjeka uvijek ljubi. On nas, mene, tebe, sve ljude ljubi bez obzira na naš grijeh. I u tome i jest paradoks grijeha. Povreda ljubavi oprostiva jer je povreda ljubavi, ali je potpuno nerazumljiva i besmislena. Isus nas uči da je hipokrizija vrlo teški grijeh, vrlo teško zlo.

Nitko ne može hvaliti zlo, ali ne treba otpisati onoga koji je pogriješio. Svaki se čovjek može obratiti. Mi smo po svojoj društvenoj naravi pozvani da jedan u drugome probudimo dobrotu i plemenitost koji su zatrpani raznim pogreškama. Isus se najosjetljiviji način očituje kao Bog baš kroz praštanja. Kroz praštanja očitovala se njegova ljubav prema ljudima. Tako bi mogli reći da oprašta samo onaj koji u srcu ima božanstva, koji ima ljubavi.

Nitko na zemlji nije opraštao kao Isus, jer nitko nije ljubio čovjeka kao Isus Krist. Kršćanin ne živi kršćanstvo radi drugoga nego radi svojeg unutarnjeg zova. Svi oni koji žive Kristov zakon pozvani su da počnu živjeti radi sebe. Tada će osjetiti unutarnju preobrazbu i smirenost. Svi se ljudi trebaju obratiti. To je proces, osim iznimnih i posebnom milošću obdarenih. U svima nama počiva i ljubav ali i grijeh. Potrebno je da u nama plane ljubav i dobrota koji će spaliti pogreške, kako rekoše mistici.

Uočavanje i priznanje vlastitog grijeha već je početak obraćenja. Molimo, oprostite nam grijeha kako mi opraštamo. Jesmo li svjesni što molimo Boga? Da, onako kako mi opraštamo tako će se nama oprostiti!

Marijan Jurčević, OP